

Els animals	
L'àguila	El talp
El voltor	El ratolí
El falcó	El porc
La cigonya	El porc senglar
La gavina	La cadernera
La mona	El teuladí
L'elefant	L'oroneta
El lleó	El colom
L'ós	El mussol
La formiga	La rata penada
L'alacrà	El lloro
L'ànec	El cuc
El gall	La palometa/la papallona
El titot/el paó	El tàvec
El corder	El grill
La cabra	L'abella
El gat	El borinot
El gos	La panerola
El llop	La marieta
La llebre	El corcó
El conill	La cuca de llum
La rabosa	El polp

El bou La vaca **D'altres** L'esquirol La closca L'estruç Les urpes L'aranya El bec L'ase La ploma El cavall La pota El cérvol La cua La zebra Les banyes El tauró La gàbia La balena L'estable El dofí El pinso La granota El pap El gripau El cadell El cocodril El cau La serp

Els arbres i les mates El xop L'alzina L'avet L'esbarzer El xiprer El llorer L'om El pi El roure El surer El til·ler L'espígol El timó/el tomello La gespa

El romaní Les flors

L'assutzena

El clavell La clavellina El crisantem La dàlia La rosella El gerani El gessamí El lliri La margarida El nard L'orquídia La rosa La tulipa

d'una sorpresa!

12.1 El nom dels animals

12.1.1 Feu grups i anoteu en primer lloc un animal que us agrade i digueu-ne tres adjectius; en segon lloc, digueu un altre animal que també us agrade però no tant i tres adjectius; en tercer lloc, tres adjectius sobre el mar; en quart lloc, el mateix però referent al bosc i, finalment, sobre el café.

	Ex.: llebre (rapidesa, agilitat i nerviosisme), talp (perseverança, treballador i discreció)
1r _	
2n _	
3r _	
4t	
5é _	
	oca fer una posada en comú i veure els gustos de la resta de la classe. Potser hi haurà més

12.1.2 Sescolteu la cançó de Joan Manuel Serrat interpretada per Sau i completeu les paraules que hi falten. A continuació feu un debat amb la resta del grup per a discutir quins són els factors que amenacen la natura en la societat actual.

1	PARE			
Pare, digueu-me què li hem fet	i amb tres panys la casa,			
que ja no canta.	i deia vosté.			
Rellisca com un barb				
mort sota un pam d'escuma blanca.	Pare, si no hi ha			
Pare, que el riu ja no és el riu!	Pare, si no hi ha no es fan pinyons, ni cucs, ni			
Pare, abans que torne,	Pare, on no hi ha, cera, ni mel.			
amague tot el que és	no es fan, cera, ni mel.			
	Pare, que el camp ja no és el camp!			
Pare, digueu-me què li han fet al bosc,				
que no hi ha	el ho canta plorant.			
A no tindrem foc				
ni a l' lloc per a aturar-se.	Pare, ja aquí			
Pare, que el bosc ja no és el bosc!	monstres de carn amb de ferro.			
Pare, abans que es faça fosc	Pare, no, no tingueu por,			
ompliu de vida el	digueu que no, que jo us espero.			
	Pare, que estan matant la Terra!			
Sense llenya i sense, pare,	Pare, deixeu de,			
ens caldrà cremar la barca,	que això es pot salvar,			
llaurar el blat entre les runes, pare	que ens han declarat la!			
	Ioan Manuel Serrat			

12.1.3 A continuació, teniu una versió peculiar del conte tradicional de la Caputxeta Vermella:

LA CAPUTXETA VERMELLA

et aquí que una vegada hi havia una persona jove que es deia Caputxeta Vermella i que vivia amb sa mare a la vora d'un gran bosc. Un bon dia sa mare li va demanar que portara una cistella de fruita fresca i aigua mineral a l'àvia —no perquè això fóra faena de dones, de cap manera no, sinó perquè era una obra generosa que contribuïa a crear un sentiment solidari. A més, l'àvia no estava malalta; ben al contrari estava en plena forma física i mental i era perfectament capaç de tenir cura d'ella mateixa en tant que persona adulta i madura.

Així doncs, la Caputxeta Vermella es va endinsar al bosc amb la cistella. Molta gent es pensava que el bosc era un lloc esporuguidor i perillós, i mai s'hi acostaven. Però la Vermella se sentia tan segura de la seva pròpia i incipient sexualitat que aquesta imatgeria freudiana tan òbvia no la intimidava gens.

De camí cap a ca l'àvia se li va acostar un llop que li va preguntar què duia en la cistella. Ella li va contestar:

- —Una mica de berenar saludable per a l'àvia, que és perfectament capaç de tenir cura d'ella mateixa en tant que persona adulta madura.
- —¿Saps, bonica? –li va dir el llop—. Per a una xiqueta no és gens segur caminar per aquest bosc tota sola.
- —Trobe molt ofensiu aquest comentari teu, profundament sexista —li va dir la Vermella—, però l'ignoraré perquè la teua tradicional condició de marginat social t'ha dut a enfrontar-te al món d'una manera pròpia; i del tot vàlida, evidentment. Ara, si em permets, he de prosseguir el meu camí.

La Vermella va continuar pel camí ample, però el llop, —a qui la seva condició de marginat social l'havia alliberat de l'obediència esclava a les normes del pensament ortodox i occidental— sabia una drecera per arribar abans a ca l'àvia. Hi va irrompre sense contemplacions i es va menjar l'àvia, una acció del tot comprensible venint d'un carnívor com ell. Llavors, com que no estava sotmés a les nocions rígides i tradicionals del que és masculí i femení, es va posar la camisa de dormir de l'àvia i es va ficar al

llit.

La Vermella va entrar a la caseta i va dir:

—Àvia, et porte berenar sense greixos i sense sal, i voldria que l'acceptares com un homenatge al teu paper de matriarca sàvia i nodridora.

Des del llit, el llop va dir amb veu fluixa:

-Vine més a prop, nena, que puga veure't.

La Caputxeta Vermella va dir:

- —Ah, no me'n recordava que a nivell òptic, ets deficient com una rata penada. Àvia, quins ulls tan grossos que tens!
 - —És que han vist molt i han perdonat molt, filleta.
 - —Àvia, quines dents tan grosses que tens!
- —Estic molt content de ser "qui" sóc i "com" sóc —va dir el llop i va saltar del llit. Va agafar la Caputxeta Vermella amb les urpes, decidit a devorar-la. La Caputxeta Vermella va cridar, alarmada no per l'evident tendència transvestista del llop, sinó per aquella invasió del seu espai personal.

Els crits, els va sentir un company llenyataire que hi passava (ell, s'estimava més que li diguen "company tècnic en carburant forestal"). Va entrar corrents a la caseta, va veure l'avalot i va intentar intervenir-hi. Mentre alçava la destral, però, la Caputxeta Vermella i el llop es van aturar en sec.

—Escolta, xicot! Què t'has cregut? —li va preguntar la Caputxeta Vermella.

El company llenyataire va parpellejar i va intentar respondre, però no li eixien les paraules.

—Entres ací com un individu d'una civilització primitiva, deixant que l'arma pense per tu! —va exclamar la Caputxeta Vermella—Sexista! Discriminador d'espècies animals! Què et fa suposar que

les persones femenines i els llops no poden resoldre els seus problemes sense l'ajuda d'una persona masculina?

Quan va sentir el discurs apassionat de la Caputxeta Vermella, l'àvia va saltar de dins de la boca del llop, va agafar la destral del company llenyataire i li va tallar el coll. Després d'aquesta experiència traumàtica, la Caputxeta Vermella, l'àvia i el llop van sentir un profund sentiment solidari. Van decidir crear una comunitat alternativa, basada en el respecte mutu i la cooperació, i van viure feliços i van menjar anissos sense colorants ni conservants.

JAMES FINN GARNER, Contes per a nens i nenes políticament correctes, Barcelona, Quaderns Crema, 1995 (adaptació)

12.1.4 **₽** Joc de rol

Imagineu que us trobeu a casa de la iaia de la Caputxeta justament en el moment en què algú acaba de tallar el coll al llenyataire. De sobte hi entren dos agents de policia, avisats per una veïna que ha escoltat l'avalot, per detenir-vos a tots i dur-vos a la comissaria. Allí sereu interrogats pel comissari Andreu Torrent, a qui haureu d'explicar: què estàveu fent?, qui l'ha assassinat?, què ha passat? El joc consisteix a defensar la *presumpta* innocència del personatge que us ha tocar representar. I els participants en aquest joc sou:

--LA CAPUTXETA ROJA --EL COMISSARI

-EL LLOP -L'AGENT DE POLICIA

—LA IAIA —LA VEÏNA

12.2 Formació del futur i el condicional simple

12.2.1 El condicional

Aquest temps verbal expressa:

- 1. Una hipòtesi vinculada a una condició: Si arribara prompte, soparia amb vosaltres.
- 2. La cortesia: Em podria indicar on és el carrer major?

És el temps més habitual de les oracions condicionals.

Atenció als verbs de la 2a acabats en -re, perquè la e de l'infinitiu desapareix per a evitar el contacte amb la vocal de la desinència.

Condicional simple						
Cantar Vendre Témer Sentir Patir						
cantar-ia	vendr-ia	temer-ia	sentir-ia	patir- ia		
cantar-ies	vendr-ies	temer-ies	sentir-ies	patir- ies		
cantar- ia	vendr-ia	temer-ia	sentir- ia	patir -ia		
cantar- íem	vendr-íem	temer- íem	sentir- íem	patir -íem		
cantar- íeu	vendr-íeu	temer- íeu	senter- íeu	patir -íeu		
cantar-ien	vendr- ien	temer-ien	sentir-ien	patir -ien		

Verbs irregulars

•Haver: hauria, hauries, hauria, hauriem, haurieu, haurien

•Voler: voldria, voldries, voldria, voldriem, voldrieu, voldrien

•Poder: podria, podries, podria, podríem, podríeu, podrien

•Saber: sabria, sabries, sabria, sabríem, sabríeu, sabrien

•Anar: aniria, aniries, aniria, aniriem, anirieu, anirien

•Fer: faria, faries, faria, faríem, faríeu, farien

•Tenir: tindria, tindries, tindria, tindríem, tindríeu, tindrien

•Venir: vindria, vindries, vindria, vindriem, vindrieu, vindrien

12.2.2 Futur

1a conjugació	2a conjugació	3a conjugació		
Parlar	Témer	Dormir		
parl aré	tem eré	dorm iré		
parl aràs	temeràs	dorm iràs		
parl arà	tem erà	dorm irà		
parl arem	temerem	dorm irem		
parl areu	temereu	dorm ireu		
parl aran	temeran	dorm iran		

Casos especials

poder: podré, podràs, podrà...
saber: sabré, sabràs, sabrà...
voler: voldré, voldràs, voldrà...
anar: aniré, aniràs, anirà...
fer: faré, faràs, farà...

haver: hauré, hauràs, haurà...

12.2.3 Consulteu l'oracle de Delfos

L'oracle podrà descobrir el nostre futur i el nostre destí. Poseu-vos per parelles i escriviu 8 qüestions que vulgueu consultar i numereu-les. En un paper a part, redacteu les 5 respostes possibles. Les formes verbals han d'estar en futur.

Exemple: acabaré els meus estudis en el temps que he previst?				

Verb						
Infinitiu	Present d'indicatiu	Indefinit	Perifràstic	Futur	Imperfet d'indicatiu	
		he vingut				
					coneixia	
			vaig poder	podré		
tenir						
ser						
					encenia	
escoltar						
	preferisc				preferia	
	crec			creuré		
anar	vaig					
agafar					agafava	
		he vist				
			vaig llegir			
	escric				escrivia	
beure		he begut				
		he fet			feia	
gitar-se						
		he viscut		viuré		

12.2.5 M Poseu en futur les formes verbals que hi ha entre parèntesis:

1. Demà	(ANAR	(a) al zoo i	(VEURE	E) elefants i mones.
2. La setmana pròxima	Maria	(PARLAR)	amb mi per a	anar a escollir el ram d'orquídies.
3. No sé si Isabel	((VOLER) acceptar	l'anell de ro	bins que Pep li
(REGALAR) pel se	u aniversari.			
4. Pere	(DONAR) m	enjar al gat i al peix	durant les va	acances.
5. Lluïsa no	_ (PODER)	eixir demà del desp	atx fins a les	10.00 h.
6. Fins al juliol Patrícia	no	(SABER) si		(TENIR) el treball que ella volia
7. Àngels	(FER) un	pastís de maduixa i	bresquilles pe	er al dinar.
8. Si no separes el teu g	gos del meu _	(B	ARALLAR-S	SE).
9. Dissabte Joan i tu		(FER) una excursi	ió a Mariola p	per a recollir timó i sàlvia.

12.2.6 Amb l'ajuda de les imatges que hi ha a continuació, completeu aquest encreuat:

		3	4				
				5		7	8
	2			C	6	C	M
1	C		P		P		
В							
		D		V			
						M	
							\mathbf{L}
					_		
	A						

Vertical

